

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα 10434 ☎ 88 14 922 ☎ 88 15 393 ✉ info@omed.gr
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, Θεσσαλονίκη 54626 ☎ 517 128 ☎ 517 119

Προς:

1. **Σύλλογος Τεχνικών Επιστημόνων Βιομηχανίας (ΣΤΕΒ)**, Γ' Σεπτεμβρίου 48β-ΑΘΗΝΑ
2. **Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών**, Ξενοφώντος 5 - ΑΘΗΝΑ

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

55/1999

Για τους όρους αμοιβής και εργασίας των κλωστοϋφαντουργών τεχνολόγων μηχανικών που απασχολούνται στις βιομηχανικές επιχειρήσεις όλης της χώρας

- 1.1. Με αίτησή της προς τον Ο.ΜΕ.Δ. (αριθμ. πρωτ. 059/23.9.1999) η πρωτοβάθμια, πανελληνίας έκτασης, συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων, με την επωνυμία «Σύλλογος Τεχνικών Επιστημόνων Βιομηχανίας» (ΣΤΕΒ), ζήτησε την παροχή υπηρεσιών διαιτησίας, για την επίλυση της συλλογικής διαφοράς εργασίας, που δημιουργήθηκε μεταξύ αυτής και της εργοδοτικής συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ» (ΣΕΒ). Η διαφορά αφορά τη σύναψη εθνικής ομοιοεπαγγελματικής σ.σ.ε. που θα ρυθμίζει τους όρους αμοιβής και εργασίας των πτυχιούχων μηχανικών, τεχνολογικής εκπαίδευσης, αποφοίτων ΤΕΙ και των ισοτίμων προς αυτά σχολών της ημεδαπής και της αλλοδαπής, της ειδικότητας κλωστοϋφαντουργών.
- 1.2. Στις 30.9.1999, με κλήρωση, αναδείχθηκα Διαιτητής.
- 1.3. Στις 5.10.1999 ανέλαβα τα καθήκοντά μου.
- 1.4. Με πρόσκλησή μου κάλεσα τα ενδιαφερόμενα μέρη σε ακρόαση για συζήτηση της διαφοράς, στις 12.10.1999, στα γραφεία του Ο.ΜΕ.Δ.
Κατά τη συζήτηση παραστάθηκαν, νόμιμα, τα ενδιαφερόμενα μέρη, η μεν συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων με την εξουσιοδοτημένη

εκπρόσωπό της Χριστίνα Θεοχάρη, η δε εργοδοτική με τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό της Λάμπρο Παπαϊωάννου

2. Αφού έλαβα υπόψη:

- 2.1. Ότι η προσφυγή στη Διαιτησία νόμιμα έγινε μονομερώς από την ενδιαφερόμενη συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων, η οποία αποδέχθηκε την πρόταση του Μεσολαβητή, που απέρριψε η εργοδοτική οργάνωση.
- 2.2. Την από 14.7.1999 έγγραφη «καταγγελία» της προηγούμενης συλλογικής ρύθμισης (6/1997) διαιτητική απόφαση), με την οποία καλείται η πιο πάνω εργοδοτική οργάνωση σε έναρξη διαπραγματεύσεων για υπογραφή νέας.
- 2.3. Ότι η καταγγελία κοινοποιήθηκε στην εργοδοτική συνδικαλιστική οργάνωση και στο Υπουργείο Εργασίας και αναφέρει και τα προς διαπραγμάτευση θέματα.
- 2.4. Την με αριθμ. πρωτ. 1562/16.9.1999 πρόταση του Μεσολαβητή, που επιδόθηκε νόμιμα στα μέρη και
- 2.5. Τις με αριθμ. 27/1998 αι 25/1999 διαιτητικές αποφάσεις.
- 2.6. Όλα τα υπόλοιπα έγγραφα, που υπάρχουν στο σχετικό φάκελο της συλλογικής διαφοράς και τους ισχυρισμούς των μερών.

Ιδιαίτερα έλαβα υπόψη τους ισχυρισμούς της εργοδοτικής πλευράς ότι:

«1. Κατ' αρχήν ο ΣΕΒ δηλώνει ότι είναι αντίθετος σε κάθε μορφή υποχρεωτικής διαιτησίας, διότι αντίκειται στο Σύνταγμα, στις Διεθνείς Συμβάσεις και στην κείμενη Νομοθεσία, είναι δε σύμφωνος μόνο με τη εκούσια διαιτησία.

2. Ειδικότερα για τον ΣΕΒ επισημαίνουμε ότι δεν είχε τη μορφή της συνδικαλιστικής οργάνωσης, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις του Ν. 1264/82 (αρ. 7 παρ. 1 και συναφές και το άρθρο 12 παρ. 3β) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Ν. 1876/90 (αρθ. 3, 4 και 6) και ως εκ τούτου δεν νομιμοποιείται για τη σύναψη εθνικής ή τοπικής ομοιοεπαγγελματικής σ.σ.ε., διότι τα μέλη του είναι επιστήμονες όλων σχεδόν των ειδικοτήτων του Πανεπιστημίου, και του Πολυτεχνείου, καθώς και αποφοίτων ΤΕΙ, γεγονός που αποκλείει τον ομοιοεπαγγελματικό χαρακτήρα της Συλλογικής Σύμβασης που ζητείται να συναφθεί.

3. Πέραν των ανωτέρω οι Τεχνολόγοι κλωστοϋφαντουργοί, απόφοιτοι ΤΕΙ, θεωρούνται στελέχη της βιομηχανίας και ως εκ τούτου οι όροι αμοιβής και εργασίας τους ρυθμίζονται μέχρι σήμερα κυρίως με ατομικές ή επιχειρησιακές ή

κλαδικές συμβάσεις. Επομένως παρέλκει η ρύθμιση των αμοιβών τους και με ομοιοεπαγγελματική σύμβαση.

4. Πέραν των ανωτέρω στην κρινόμενη υπόθεση επιβάλλεται να κληθούν οι πλέον αρμόδιες κλαδικές βιομηχανικές οργανώσεις όπως: α. Ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων Κλωστοϋφαντουργών ... β. Ο Σύνδεσμος Εριοβιομηχάνων Ελλάδος ... γ. Ο Σύνδεσμος Βαφείων Φινιστριών – Τυποφαβείων ...».

Οι ισχυρισμοί αυτοί της εργοδοτικής πλευράς είναι νομικά αβάσιμοι, γιατί:

1.1. Ο ν. 1876/1990, που στο σύνολό του εξασφαλίζει και προωθεί είναι σύστημα ελεύθερης συλλογικής συμφωνίας κορυφής» («συμφωνημένος νόμος»), που επιτεύχθηκε επί Οικουμενικής Κυβερνήσεως, το έτος 1990 και δεν μπορεί να αναιρεθεί μερικώς. Η εξουδετέρωση μιας επιμέρους ρύθμισης μπορεί να οδηγήσει σε γενικότερη απορύθμιση του συστήματος. Επομένως, οι ισορροπίες που εκφράζει δεν πρέπει να διαταράσσονται, αλλά να ισχύουν διαχρονικά, ανεξάρτητα από συγκυριακές σκοπιμότητες, που ευνοούν τη μία ή την άλλη πλευρά (Ι. Κουκιάδης, Η αμφισβήτηση της συνταγματικότητας του συστήματος διαιτησίας, ν. 1876/90, ΕΕΔ 1998 σελ. 529).

2. Θεμελιώδης αρχή του συστήματος μεσολάβησης και διαιτησίας, του ν. 1876/90, είναι ότι τα μέρη μπορούν να καταρτίζουν, τα ίδια, με σ.σ.ε. ή κοινές συμφωνίες, τους όρους προσφυγής στη μεσολάβηση ή στη διαιτησία, καθώς και την όλη διαδικασία. Οι σχετικές διατάξεις του νόμου εφαρμόζονται μόνο εάν δεν υπάρχουν τέτοιες σ.σ.ε. ή συμφωνίες. Επομένως η μεσολάβηση και ιδιαίτερα η διαιτησία του ν. 1876/90, που είναι στα πλαίσια του γράμματος και του πνεύματος του άρθρ. 22 παρ. 2 του Συντάγματος (Α. Καζάκος, ΕΕΔ 1997, σελ. 625-658, όπου γίνεται συνοπτική αποτύπωση και κριτική θεώρηση της «υποχρεωτικής διαιτησίας», με ιστορική αναδρομή στη νομολογία και τη θεωρία του ν. 3239/55, των Διεθνών Συμβάσεων 98 και 154, και ανάδειξη του επικουρικού χαρακτήρα της διαιτησίας του ν. 1876/90, Ι. Πίκουλας, ΔΕΝ 1997 σελ. 1302-1305, Λ. Ντάσιος, ΕΕΔ 1997 σελ. 1-7), δεν αποβλέπει στην υποκατάσταση των διαπραγματεύσεων, αλλά έχει καθαρά οριακό (επιβοηθητικό-επικουρικό) χαρακτήρα, σε σχέση με τη συλλογική αυτονομία (άρθρ. 14 παρ. 2 ν. 1876/90). Προηγείται δηλαδή στην εφαρμογή η βούληση των μερών και το σύστημα μεσολάβησης-διαιτησίας, που τα μέρη συμφώνησαν.

1.3. Η αμφισβήτηση της υποχρεωτικής διαιτησίας, του άρθρου 16 παρ. 1β, γ και δ του ν. 1876/90, με βάση τη διεθνή σύμβαση 154/81 (βλ. υπόμνημα

εργοδοτικής πλευράς, Α. Βάγιας, ΕΕΔ 1996, σελ. 805 επ. Δ. Παπασταύρου, ΕΕΔ 1996 σελ. 946 επ. και ΕΕΔ 1997 σελ. 269-273), εστιάζεται στη δεσμευτικότητα της «υποχρεωτικής διαιτησίας», στην ευχέρεια μονομερούς προσφυγής σ' αυτή. Υποβαθμίζεται όμως η λειτουργική και επικουρική συνδρομή της διαιτησίας, στην αποτελεσματική δράση του καλόπιστου διαλόγου, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4 παρ. 1 και 3 του ν. 1876/90, όπου το δικαίωμα συλλογικής διαπραγματεύσεως συνδέεται άρρηκτα με την αντίστοιχη υποχρέωση.

Η μονομερής προσφυγή στη διαιτησία, όπως παρατηρεί ο Α. Καζάκος, έχει «τυπολογικό» και όχι ουσιαστικό χαρακτήρα. Το κύριο χαρακτηριστικό της είναι ότι έχει «ιδιότυπο κυρωτικό χαρακτήρα που αποβλέπει στην αναπλήρωση των ελλειμμάτων διαπραγματευτικής ισχύος μεταξύ συνδικαλιστικών οργανώσεων εργαζομένων και οργανώσεων εργοδοτών, ιδίως στην περίπτωση άρνησης του μεσολαβητή». Έτσι η συλλογική αυτονομία διατηρείται αλώβητη σε όλη τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων, ακόμα και στο στάδιο της διαιτησίας, που δεν αποκλείεται να οδηγήσει σε κατάρτιση συλλογικής σύμβασης, ενώ η απόφαση του διαιτητή υποκαθιστά την ελλείπουσα κοινή βούληση των μερών, μετά από στάθμιση των συμφερόντων τους, με βάση τις προτάσεις και τη σχετική τεκμηρίωσή τους, κατά τις διαπραγματεύσεις του σταδίου της διαιτησίας (βλ. και 27/98, 9/98, 4/98 και 25/99 δ.α.).

2. Με τις διατάξεις των άρθρ. 1, 2 και 3 του ν. 1876/1990, κατοχυρώνεται η ελευθερία των συλλογικών διαπραγματεύσεων, όπως αυτή προσδιορίζεται από τις διατάξεις των άρθρ. 22 και 23 παρ. 1 του Συντάγματος, σε συνδυασμό με τις 87 και 98 Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας, που κυρώθηκαν με τα ν.δ. 4204/61 και 4205/61, αντίστοιχα. Ειδικότερα η συνδικαλιστική ελευθερία, όπως αυτή ρυθμίζεται από τις διατάξεις του ν. 1264/82, εμπεριέχει την ελευθερία της ίδρυσης, εσωτερικής οργάνωσης και ελεύθερης άσκησης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων.

Με βάση τα παραπάνω και στα πλαίσια του ν. 1264/82, νόμιμα συστήθηκε και λειτουργεί η συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων (ΣΤΕΒ), η δε νομιμότητα σύστασης και λειτουργίας της, καθώς και η αντιπροσωπευτικότητά της, για σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας, δεν έχει αμφισβητηθεί.

Στο άρθρο 4, του καταστατικού του ΣΤΕΒ, ορίζεται ότι «τακτικά μέλη μπορούν να γίνουν πτυχιούχοι τεχνικοί επιστήμονες ανωτέρων και ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της ημεδαπής και ισοτίμων σχολών της αλλοδαπής, που εργάζονται

στη βιομηχανία ή σε επιχειρήσεις που έχουν σχέση με τη βιομηχανία (ενδεικτικά αναφέρονται: μηχανικοί, υπομηχανικοί, φαρμακοποιοί, νεωλόγοι, γεωπόνοι)».

Επομένως, η συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων (ΣΤΕΒ), μέλη της οποίας είναι και οι πτυχιούχοι μηχανικοί τεχνολογικής εκπαίδευσης, απόφοιτοι ΤΕΙ, της ειδικότητας κλωστοϋφαντουργών, νόμιμα άσκησε το δικαίωμά της για συλλογική διαπραγμάτευση και κατάρτιση συλλογικής σύμβασης εργασίας, που θα ρυθμίζει τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων των προηγούμενων ειδικοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρ. 4 παρ. 1 και 3 παρ. 1 εδ. δ. του ν. 1876/90.

3. Η ύπαρξη κλαδικών, επιχειρησιακών ή ατομικών συμβάσεων εργασίας δεν αποστερεί τους εργαζόμενους ορισμένου επαγγέλματος από τη δυνατότητα να αξιώσουν τη διαπραγμάτευση, για κατάρτιση ομοιοεπαγγελματικής σ.σ.ε., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 3 παρ. 1 εδ. δ. και ε ν. 1876/90.
4. Δεν έχει εκ του ν. 1876/90 αρμοδιότητα ο Διαιτητής να καλεί να συμμετέχουν, στις εκκρεμούσες ενώπιόν του συλλογικές διαφορές, τρίτες συνδικαλιστικές οργανώσεις.

2.7. Ότι για τον καθορισμό των αποδοχών πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ των άλλων στοιχείων, και οι όροι αμοιβής και εργασίας εργαζομένων των ίδιων ή συναφών επαγγελμάτων, των ίδιων ή συναφών κλάδων επιχειρηματικής δραστηριότητας, καθώς και οι απώλειες του εισοδήματος των εργαζομένων, κατά το χρόνο που πέρασε, από την προηγούμενη συλλογική ρύθμιση.

2.8. Ότι τελευταία συλλογική ρύθμιση των όρων αμοιβής και εργασίας των παραπάνω εργαζομένων είναι αυτή της 6/7 δ.α., ενώ με τις 27/98 και 25/99 δ.α. καθορίσθηκαν, για τα έτη 1998 και 1999 οι όροι αμοιβής και εργασίας των πτυχιούχων μηχανικών, αποφοίτων ΤΕΙ, των ειδικοτήτων ηλεκτρολόγων, μηχανολόγων, που και αυτοί απασχολούνται στη βιομηχανία και είναι μέλη της εργατικής συνδικαλιστικής οργάνωσης (ΣΤΕΒ).

3. Κατέληξα στην ακόλουθη απόφαση:

1. Στις διατάξεις της απόφασης αυτής υπάγονται οι Πτυχιούχοι Μηχανικοί Τεχνολογικής Εκπαίδευσης, απόφοιτοι ΤΕΙ και των ισοτίμων προς αυτά σχολών της ημεδαπής ή αλλοδαπής, της ειδικότητας Κλωστοϋφαντουργών, οι οποίοι

απασχολούνται με σχέση εξαρτημένης εργασίας σε βιομηχανικές επιχειρήσεις, ανεξάρτητα εάν, επιπροσθέτως προς τα ανωτέρω, απασχολούνται και με διοικητικά ή εμπορικά καθήκοντα και είναι μέλη του ΣΤΕΒ.

2. Τα κατώτατα όρια των βασικών μηνιαίων μισθών των ανωτέρω εργαζομένων διαμορφώνονται από 15.7.1999 ως εξής:

Έτη Υπηρεσίας	Βασικοί Μισθοί
0-3	186.000
3-6	194.000
6-9	205.000
9-12	214.000
12-15	221.000
15-18	230.000
21-22	242.000
22-23	244.000
23-24	246.000
24-25	248.000
25-26	251.000
26-27	253.000
28-29	257.000
29-30	258.000
30-35	259.000

3. Για τους υπαγόμενους στην παρούσα πτυχιούχους Μηχανικούς αποφοίτους ΤΕΙ και των ισοτίμων με αυτά σχολών, εφαρμόζονται, όσον αφορά τους τίτλους σπουδών, οι κείμενες διατάξεις του Ν. 1404/83 και των Π.Δ. 254/86 και 388/89.

4. Επί των βασικών μηνιαίων μισθών υπολογίζονται τα παρακάτω χορηγούμενα επιδόματα:

α. Επίδομα γάμου, που χορηγείται σε όλους τους εργαζόμενους, ανεξαρτήτως φύλου, ανερχόμενο σε ποσοστό 10% και σύμφωνα με το άρθρο 20 ν. 1849/89.

β. Επίδομα παιδιών, ανερχόμενο σε ποσοστό 5% για κάθε παιδί και έως τρία παιδιά. Το επίδομα αυτό χορηγείται για μεν τα άρρενα μέχρι το 18ο έτος της ηλικίας τους, για δε τα θήλεα μέχρι το 20ο έτος, εφόσον και στις δύο περιπτώσεις τα παιδιά δεν εργάζονται, συντηρούνται από τον/την εργαζόμενο/η και είναι άγαμα. Σε

περίπτωση που τα παιδιά σπουδάζουν σε σχολή που λειτουργεί με άδεια κρατικής αρχής το επίδομα αυτό καταβάλλεται εφόσον το παιδί είναι άγαμο και δεν εργάζεται, μέχρι το 23^ο έτος της ηλικίας του, ανεξαρτήτως φύλου.

γ. Επίδομα ανθυγιεινής ή επικίνδυνης εργασίας υπολογιζόμενο σε ποσοστό, επί του βασικού μισθού, ίσο με εκείνο που χορηγείται από τον εργοδότη σε άλλους εργαζόμενους, που απασχολούνται στους ίδιους με τους υπαγόμενους στην παρούσα ανθυγιεινούς ή επικίνδυνους χώρους.

δ. Επίδομα υπευθύνου θέσεως, σε ποσοστό 13%, εφόσον κατά το νόμο, ορίζεται κάποιος από τους παραπάνω εργαζόμενους, υπεύθυνος τμήματος.

ε. Επίδομα ξένης γλώσσας, σε ποσοστό 6%, που χορηγείται για κάθε ξένη γλώσσα, εφόσον η επιχείρηση που απασχολεί τους εργαζόμενους ζητεί ως προϋπόθεση προσλήψεώς τους την επαρκή γνώση μιας ή περισσότερων ξένων γλωσσών ή εάν η φύση της εργασίας τους επιβάλλει τη χρησιμοποίηση ξένων γλωσσών για την εκτέλεσή της.

5. Διάφορες παροχές και λοιπές διατάξεις.

α. Στους υπαγόμενους στην παρούσα χορηγείται άδεια γάμου πέντε (5) εργασίμων ημερών, με πλήρεις αποδοχές χωρίς αυτή να συμψηφίζεται με την κανονική άδεια.

β. Ως προϋπηρεσία θεωρείται η χρονική διάρκεια, από της κτήσεως του πτυχίου, άσκηση του επαγγέλματος του κλωστοϋφαντουργού, σε οποιοδήποτε εργοδότη, η οποία αποδεικνύεται με πιστοποιητικά των προηγούμενων εργοδοτών. Επίσης ως προϋπηρεσία θεωρείται η άσκηση ιδίου επαγγέλματος κλωστοϋφαντουργού, με βεβαίωση του Οικονομικού Εφόρου ή άλλης αρχής, από την οποία θα προκύπτει ο χρόνος του επαγγέλματος.

γ. Ο ΣΕΒ υποχρεούται να προτρέπει τα μέλη του να παρέχουν τις αναγκαίες διευκολύνσεις, που θα επιτρέπουν στους εργαζόμενους την παρακολούθηση συνεδρίων ή σεμιναρίων, που έχουν σχέση με την επιστήμη τους και το συγκεκριμένο αντικείμενο της εργασίας τους.

Σε περίπτωση που η συμμετοχή των εργαζομένων σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις έχει άμεση σχέση με το αντικείμενο της εργασίας τους ο ΣΕΒ πρέπει επίσης να προτρέπει τα μέλη του ώστε να αναλαμβάνουν την κάλυψη των εξόδων συμμετοχής των τεχνικών επιστημόνων σε αυτές τις εκδηλώσεις.

6. Αποδοχές ανώτερες απ' αυτές που καθορίζονται με την παρούσα ή ευνοϊκότεροι όροι εργασίας, που προβλέπονται από νόμους, υπουργικές αποφάσεις, σ.σ.ε. ή δ.α., έθιμα κ.λ.π., δεν θίγονται και εξακολουθούν να ισχύουν.

7. Η ισχύς της απόφασης αυτής αρχίζει από 15/7/1999.

Αθήνα, 14 Οκτωβρίου 1999

**Ο ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ
ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ**